

Υπόθεση C-628/21

Σύννοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

11 Οκτωβρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Okręgowy w Warszawie (πρωτοδικείο Βαρσοβίας, Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

21 Ιουλίου 2021

Αιτούσα:

TB

παρισταμένων των:Castorama Polska Sp. z o.o. και «Knor» Sp. z o.o.**Αντικείμενο της κύριας δίκης**

Αίτημα παροχής πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής εμπορευμάτων ή υπηρεσιών που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας. Νομική βάση: άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι το μέτρο προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στο οποίο αναφέρεται η διάταξη αυτή μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνον εφόσον έχει διαπιστωθεί, στο πλαίσιο είτε της συγκεκριμένης

είτε άλλης διαδικασίας, ότι ο δικαιούμενος είναι κάτοχος δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας;

– Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα α):

β) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι αρκεί να πιθανολογείται, και όχι να αποδειχθεί, ότι το μέτρο αυτό αφορά υφιστάμενο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, ιδίως σε περίπτωση που το αίτημα παροχής πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών προηγείται της άσκησης αγωγής αποζημιώσεως λόγω προσβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και σχετική νομολογία του Δικαστηρίου

Αιτιολογική σκέψη 13, άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', άρθρο 8, παράγραφος 1, και άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2004/48.

Απόφαση της 30ής Απριλίου 2009, Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465).

Απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2017, NEW WAVE CZ (C-427/15, EU:C:2017:18).

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Νόμος της 17ης Νοεμβρίου 1964 – Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (Kodeks postępowania cywilnego, Dziennik Ustaw 2020, θέση 1575, κωδικοποιημένη έκδοση, στο εξής: ΚΠολΔ) – άρθρα 278, 479⁸⁹, 479¹¹² και 479¹¹³.

Νόμος της 4ης Φεβρουαρίου 1994 για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dziennik Ustaw 2021, θέση 1062, κωδικοποιημένη έκδοση) – άρθρο 1.

Νόμος της 16ης Απριλίου 1993 για την καταπολέμηση του αθέμιτου ανταγωνισμού (Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Dziennik Ustaw 2020, θέση 1913, κωδικοποιημένη έκδοση) – άρθρο 3 και άρθρο 13 παράγραφος 1.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της εξέλιξης της διαδικασίας

- 1 Για τις ανάγκες της προδικαστικής παραπομπής, το αιτούν δικαστήριο δέχεται ότι τα πραγματικά περιστατικά είναι τα ακόλουθα.
- 2 Η ΤΒ, δικαιούμενο πρόσωπο στην υπόθεση της κύριας δίκης [στο εξής: αιτούσα], είναι ιδιοκτήτρια ηλεκτρονικών καταστημάτων πώλησης διακοσμητικών ειδών. Στο πλαίσιο της εμπορικής της δραστηριότητας, πωλεί αντίγραφα εικόνων, καλούμενων στο εξής Α, Β και C, τα οποία παράγει η ίδια με μηχανικά μέσα. Ισχυρίζεται δε ότι είναι δημιουργός των εικόνων που αναπαράγει, θεωρώντας ότι αυτές συνιστούν έργα κατά την έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας. Πρόκειται για γραφιστικά απλές εικόνες, οι οποίες αποτελούνται από διάφορα χρώματα και γεωμετρικά σχήματα, σε συνδυασμό με σύντομες φράσεις.
- 3 Πιστά αντίγραφα των εικόνων Α και Β πωλούνται χωρίς τη συγκατάθεση της αιτούσας στο διαδικτυακό κατάστημα και στα φυσικά καταστήματα της υπόχρεης 1 (της εταιρίας Castorama Polska), τα οποία εφοδιάζονται από την υπόχρεη 2 (την εταιρία Knor). Ούτε στα αντίγραφα που προέρχονται από την ίδια την αιτούσα, ούτε στα αντίγραφα τα οποία προμηθεύεται η υπόχρεη 1 από την υπόχρεη 2 υπάρχει ένδειξη σχετική με τον δημιουργό ή την προέλευση του προϊόντος. Η υπόχρεη 1 πωλεί επίσης εικόνες που της προμηθεύει και πάλι η υπόχρεη 2, πλην όμως, ενώ περιέχουν το ίδιο κείμενο με την εικόνα C της αιτούσας, εμφανίζουν διαφορές σε επίπεδο γραφιστικής απεικόνισης και γραμματοσειράς.
- 4 Αν αντιπαραβληθούν, χάριν οπτικής σύγκρισης, οι εικόνες έχουν εξής:

Γραφικό Α της αιτούσας

Γραφικό Β της αιτούσας

Γραφικό Α όπως πωλείται από την υπόχρεη (πιστό αντίγραφο)

Γραφικό Β όπως πωλείται από την υπόχρεη (πιστό αντίγραφο)

Γραφικό Γ της αιτούσας

Γραφικό Γ όπως πωλείται από την υπόχρεη (ίδιο κείμενο, με διαφορές ως προς τα γραφιστικά στοιχεία και τη γραμματοσειρά)

- 5 Αφού προηγουμένως κάλεσε με εξώδικο την υπόχρεη 1 να παύσει την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας της, η αιτούσα υπέβαλε, στις 15 Δεκεμβρίου 2020, αίτημα ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας από τις υπόχρεες να της γνωστοποιήσουν πληροφορίες για τα δίκτυα διανομής, πλήρη κατάλογο των προμηθευτών, στοιχεία για τις ποσότητες των εμπορευμάτων που είχαν παραληφθεί ή παραγγελθεί, την ημερομηνία κατά την οποία τα εμπορεύματα διατέθηκαν για πρώτη φορά προς πώληση στα φυσικά καταστήματα και στο διαδικτυακό κατάστημα, τις ποσότητες των εμπορευμάτων που είχαν πωληθεί στο καθένα από τα καταστήματα αυτά και τα έσοδα τα οποία πραγματοποιήθηκαν βάσει των τιμών πώλησης, χωριστά για τις φυσικές και τις ηλεκτρονικές πωλήσεις.
- 6 Ως νομική βάση του αιτήματος προβλήθηκε το άρθρο 479¹¹³ του ΚΠολΔ, διάταξη με την οποία μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48. Στο αίτημά της, η αιτούσα έκανε λόγο για εικόνες (γραφικά) των οποίων αντίγραφα πωλούνται από την υπόχρεη 1 κατόπιν παράδοσής τους από την υπόχρεη 2, προβάλλοντας ότι είναι κάτοχος του περιουσιακού και του ηθικού

δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των εικόνων αυτών. Επισημάνει ότι η παροχή των πληροφοριών που ζητήθηκαν ήταν αναγκαία για την περαιτέρω άσκηση αγωγής λόγω προσβολής πνευματικών δικαιωμάτων και, ενδεχομένως, αγωγής αποζημίωσης λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, το επίμαχο αίτημα παροχής πληροφοριών υποβλήθηκε πριν από την κίνηση διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας θα μπορούσε να διαπιστωθεί προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, οπότε το αίτημα αυτό δεν συνοδεύεται, επί του παρόντος, από προβολή αξιώσεων προστασίας δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

- 7 Η υπόχρη 1 ζήτησε να απορριφθεί το αίτημα και, εφόσον κριθεί απαραίτητο, να εκδοθεί απόφαση με όσο το δυνατόν πιο περιορισμένο αντικείμενο, ήτοι μόνον επί των «έργων» κατά την έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας (αμφισβητώντας ωστόσο τον χαρακτηρισμό των επίδικων εικόνων ως έργων). Επικαλέστηκε επίσης την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου και το ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι έχει περιουσιακό δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας επί των πωλούμενων προϊόντων, δεδομένου ότι τα πνευματικά δημιουργήματα τα οποία αφορά το αίτημα δεν είναι πρωτότυπα. Συνεπώς, κατά την άποψή της, αν γινόταν δεκτό το αίτημα της αιτούσας, τούτο θα σήμαινε ότι το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύει σκέψεις και ιδέες, δεδομένου ότι τα αντίγραφα τα οποία αφορά το αίτημα συμβαδίζουν με την τρέχουσα μόδα της απεικόνισης απλοϊκών εκφράσεων ψυχολογικής ενθάρρυνσης, δηλαδή κοινότοπων σλόγκαν όπως «σκέψου θετικά» ή «μην ξεχνάς να χαμογελάς». Η υπόχρη 1 θεωρεί ότι όλα τα γραφιστικά στοιχεία των επίδικων εικόνων είναι κοινότοπα, εύκολα αντιγράψιμα και στερούμενα οποιασδήποτε πρωτοτυπίας (από πλευράς σύνθεσης, χρωμάτων, γραμματοσειράς κ.λπ.) σε σχέση με άλλες αντίστοιχες εικόνες που διατίθενται στην αγορά.
- 8 Αφού έλαβε γνώση της απάντησης της υπόχρης 1, η αιτούσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία προς απόδειξη της ύπαρξης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας μέσω έκθεσης πραγματογνώμονα, ειδικού στα γραφιστικά και στο σχέδιο.
- 9 Το αιτούν δικαστήριο εγείρει αυτεπαγγέλτως – έχοντας ενημερώσει σχετικά τους διαδίκους – αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48), ιδίως όσον αφορά την απάντηση στο ερώτημα αν είναι αναγκαίο να **αποδειχθεί** ή αν αρκεί απλώς να **πιθανολογείται** ότι το αντικείμενο το οποίο αφορά η διαδικασία χρήζει έννομης προστασίας, λαμβανομένου υπόψη του ότι τα μεν άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2004/48 έχουν διαφορετική διατύπωση, το δε άρθρο 4 της οδηγίας 2004/48 αναγνωρίζει ότι οι κάτοχοι δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας είναι οι δικαιούμενοι να ζητήσουν την εφαρμογή των προβλεπόμενων από την οδηγία μέτρων, διαδικασιών και μέσων προστασίας. Οι αμφιβολίες του δικαστηρίου αφορούν επίσης το ενδεχόμενο να απαιτείται διαφορετικό επίπεδο απόδειξης – και άρα να ισχύουν διαφορετικές προϋποθέσεις ενεργητικής νομιμοποίησης – αναλόγως του αν το συγκεκριμένο αντικείμενο αποτελεί έργο, ή προϊόν που δεν

έχει τα χαρακτηριστικά του έργου και δεν προστατεύεται από αποκλειστικά δικαιώματα.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου

- 10 Η αιτούσα και η υπόχρεη 2 δεν έλαβαν θέση επί των αμφιβολιών που διατύπωσε το αιτούν δικαστήριο, ενώ η υπόχρεη 1 δήλωσε ότι, βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48, το οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το άρθρο 479¹¹³, παράγραφος 1, του ΚΠολΔ, η προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας πρέπει να αποδεικνύεται, και όχι απλώς να πιθανολογείται.

Συνοπτική παράθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 11 Το αιτούν δικαστήριο καλείται να αποφανθεί αν είναι βάσιμο το υποβληθέν αίτημα παροχής πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει προηγουμένως να κριθεί αν η αιτούσα είναι κάτοχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Τούτο, όμως, εξαρτάται από την απάντηση στο ερώτημα, αφενός, αν τα δικαιώματα τα οποία επικαλείται η αιτούσα συνδέονται με αντικείμενα προστατευόμενα δυνάμει της οδηγίας 2004/48 και, αφετέρου, αν το γεγονός αυτό επιβάλλεται να διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία που αφορά την παροχή πληροφοριών, ή αν αρκεί μόνον να πιθανολογείται.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 13 της οδηγίας 2004/48, η οδηγία αυτή καταλαμβάνει όλα τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τα οποία καλύπτονται από τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις ή από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, περιλαμβανομένου του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, αναγνωρίζεται η δυνατότητα να επεκταθούν, για εσωτερικούς σκοπούς, οι διατάξεις της, ώστε να εφαρμόζονται και «σε πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού, συμπεριλαμβανομένων των παρασιτικών αντιγράφων, ή σε παρόμοιες δραστηριότητες».
- 13 Μολονότι το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η πολωνική νομολογία δεν έχει δώσει κατηγορηματική απάντηση συναφώς, το ίδιο υιοθετεί, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, την ερμηνεία κατά την οποία το εθνικό δίκαιο έχει επεκτείνει, για εσωτερικούς σκοπούς, την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 2004/48 στις πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού που συνίστανται στην πιστή αντιγραφή προϊόντων (έστω και αν αυτά δεν υπόκεινται σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, σε δικαιώματα επί καταχωρισμένου σήματος ή σε άλλα αποκλειστικά δικαιώματα). Κατόπιν τούτου, δεν τίθεται ζήτημα ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με τις εικόνες Α και Β. Πράγματι, το ότι η υπόχρεη 1 πωλούσε προϊόντα τα οποία ήταν πιστά αντίγραφα των εικόνων Α και Β της αιτούσας δεν πιθανολογείται απλώς, αλλά εν προκειμένω αποδείχθηκε από την αιτούσα.

- 14 Απαιτείται ωστόσο ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης προκειμένου να μπορέσει το αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί επί του υποβληθέντος αιτήματος όσον αφορά την εικόνα Γ. Στην περίπτωση της εικόνας αυτής, δεν πρόκειται για αντίγραφο της εξωτερικής μορφής του προϊόντος. Το κείμενο παραμένει το ίδιο, η δομή και η παρουσίασή του διατηρούνται ως έχουν, αλλά χρησιμοποιούνται άλλα γραφιστικά στοιχεία και άλλα είδη χαρακτήρων στη γραμματοσειρά. Συνεπώς, το αιτούν δικαστήριο καλείται να κρίνει αν πρόκειται για έργο.
- 15 Κατά την πολωνική νομολογία, η εξέταση των χαρακτηριστικών ενός έργου, από άποψη δημιουργικότητας, εναπόκειται στο δικαστήριο το οποίο, κατ' αρχήν, δεν οφείλει να ζητήσει συναφώς πραγματογνωμοσύνη, εκτός αν, σε δεδομένη υπόθεση, υφίστανται περίπλοκα πραγματικά στοιχεία και δεν επαρκεί η πείρα του δικαστή. Γίνεται επίσης δεκτό ότι ο διάδικος φέρει το βάρος αποδείξεως και υποχρεούται να υποβάλει αίτημα για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, οπότε το δικαστήριο πρέπει να ενημερώσει τον διάδικο σε περίπτωση που διατηρεί αμφιβολίες επ' αυτού.
- 16 Στην πολωνική νομική θεωρία έχουν υποστηριχθεί δύο αντικρουόμενες απόψεις αναφορικά με την ερμηνεία του άρθρου 479¹¹³ του ΚΠολΔ, ως διατάξεως που μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48. Σύμφωνα με την πρώτη προσέγγιση, τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει η προσβολή δικαιώματος επιβάλλεται να τεκμηριωθούν με αξιοπιστία, όπερ σημαίνει υποχρέωση απόδειξης, και όχι απλώς πιθανολόγησης. Σύμφωνα με τη δεύτερη προσέγγιση, δεν απαιτείται να αποδειχθεί η ύπαρξη προσβολής, αλλά απλώς να πιθανολογείται, αφού αίτημα παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας μπορεί να απευθυνθεί όχι μόνο στον παραβάτη, αλλά και σε τρίτον.
- 17 Τυχόν αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 αντανακλούν και στην ερμηνεία του άρθρου 479¹¹³ του ΚΠολΔ. Η επίλυση των ζητημάτων αυτών θα επηρεάσει την τύχη του υποβληθέντος αιτήματος παροχής πληροφοριών. Πράγματι, αν το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι το μέτρο προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στο οποίο αναφέρεται μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνο σε περίπτωση που αποδεικνύεται προσβολή σε σχέση με αντικείμενο επί του οποίου το δικαιούμενο πρόσωπο έχει δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, τότε αν το δικαστήριο δεν είναι σε θέση, ελλείψει ειδικών γνώσεων, να προβεί σε δική του εκτίμηση χωρίς τη συνδρομή πραγματογνώμονα, η αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί κατά το μέρος αυτό (αν δεν διεξαχθεί τέτοια αποδεικτική διαδικασία με τη συμμετοχή πραγματογνώμονα). Αν όμως αρκεί η πιθανολόγηση και δεν είναι απαραίτητο, στο πλαίσιο δεδομένης διαδικασίας, να διαπιστωθεί (και άρα να θεωρηθεί βέβαιη) η ύπαρξη δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, αλλά απλώς να πιθανολογηθεί, τότε το αίτημα παροχής πληροφοριών θα πρέπει να γίνει δεκτό στο σύνολό του.
- 18 Οι αμφιβολίες όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 απορρέουν επίσης από το γεγονός ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1,

στοιχείο α΄, της οδηγίας 2004/48 ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη αναγνωρίζουν ως πρόσωπα που έχουν δικαίωμα να ζητούν την εφαρμογή των μέτρων, διαδικασιών και μέτρων αποκατάστασης του παρόντος κεφαλαίου: [...] τους δικαιούχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας». Κατά το αιτούν δικαστήριο, από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι για το ζήτημα της ύπαρξης δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας απαιτείται απόδειξη, και όχι μόνον πιθανολόγηση. Τούτο διότι, νομιμοποιείται να ζητήσει τη λήψη των προστατευτικών μέτρων όποιος είναι πραγματικός, και όχι απλώς φερόμενος, κάτοχος δικαιωμάτων ιδιοκτησίας.

- 19 Στο δε άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 χρησιμοποιείται ο όρος «φερόμενος ως παραβάτης» – πράγμα που υποδηλώνει ότι το ίδιο το ζήτημα της προσβολής δεν είναι αναγκαίο να προδικάζεται οριστικά ως προς τα άρθρα 6, 7 και 8 της οδηγίας 2004/48 – πλην όμως δεν ο όρος αυτός δεν χρησιμοποιείται σε σχέση με τον δικαιούμενο – αιτούντα. Βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 2004/48, τέτοιος μπορεί να είναι μόνον ο κάτοχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 20 Κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, από την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 18ης Ιανουαρίου 2017, NEW WAVE CZ (C-427/15, EU:C:2017:18), συνάγεται ότι αίτημα παροχής πληροφοριών (δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48) μπορεί να υποβληθεί στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας σχετικής με την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, χωρίς να είναι απαραίτητο, στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας με αντικείμενο το δικαίωμα ενημέρωσης, να διαπιστωθεί προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, όπερ σημαίνει ότι ο αιτών οφείλει απλώς να επικαλεστεί τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την προσβολή και ότι αρκεί η πιθανολόγησή της. Καθίσταται επομένως σαφές ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 αναγνωρίζει δικαίωμα ενημέρωσης προκειμένου να προσδιοριστούν το πεδίο, η έκταση και οι περιστάσεις της προσβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας σε περίπτωση που ο δικαιούμενος την ενημέρωση δεν είναι βέβαιος και διατηρεί αμφιβολίες ως προς τα στοιχεία αυτά.
- 21 Ωστόσο, η ως άνω ερμηνεία δεν μπορεί να ισχύει όσον αφορά το ζήτημα από το οποίο εξαρτάται η υποβολή αιτήματος παροχής πληροφοριών (άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48), ήτοι το αν κάποιος είναι ο κάτοχος του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας. Ειδικότερα, αν γινόταν δεκτό ότι για το ζήτημα αυτό αρκεί πιθανολόγηση, θα διαταρασσόταν η ισορροπία ανάμεσα σε βασικά δικαιώματα – εις βάρος του εμπορικού απορρήτου, του επιχειρηματικού απορρήτου και των συμφερόντων των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά το αίτημα παροχής πληροφοριών. Στο πλαίσιο διαδικασίας για την υποβολή αιτήματος παροχής πληροφοριών, το ζητούμενο είναι να δοθούν πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον προσδιορισμό της έκτασης και της πηγής της προσβολής. Δεν είναι εύλογο να ισχύει το ίδιο κριτήριο σε σχέση με το πραγματικό ζήτημα του ποιος είναι ο κάτοχος των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Τούτο επιβάλλεται να αποδειχθεί, και όχι απλώς να πιθανολογείται.

- 22 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το αιτούν δικαστήριο προτείνει να δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα α). Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο προτείνει να δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα β), δηλαδή ότι δεν αρκεί να πιθανολογείται ότι το επίμαχο μέτρο αφορά υφιστάμενο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, αλλά ότι τούτο **πρέπει να αποδειχθεί**.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ